

LO MESTRE TITAS

SENMANARI HUMORISTICH Y SATIRICH DE BONA MENA
DONARÀ LLISSONS CADA DISSAPTE

Se trobarà en tots los kioscos y demás llochs de venta de periódichs

Número solt: 5 céntims; número atrassat: 10 céntims

SUSCRIPCIÓ

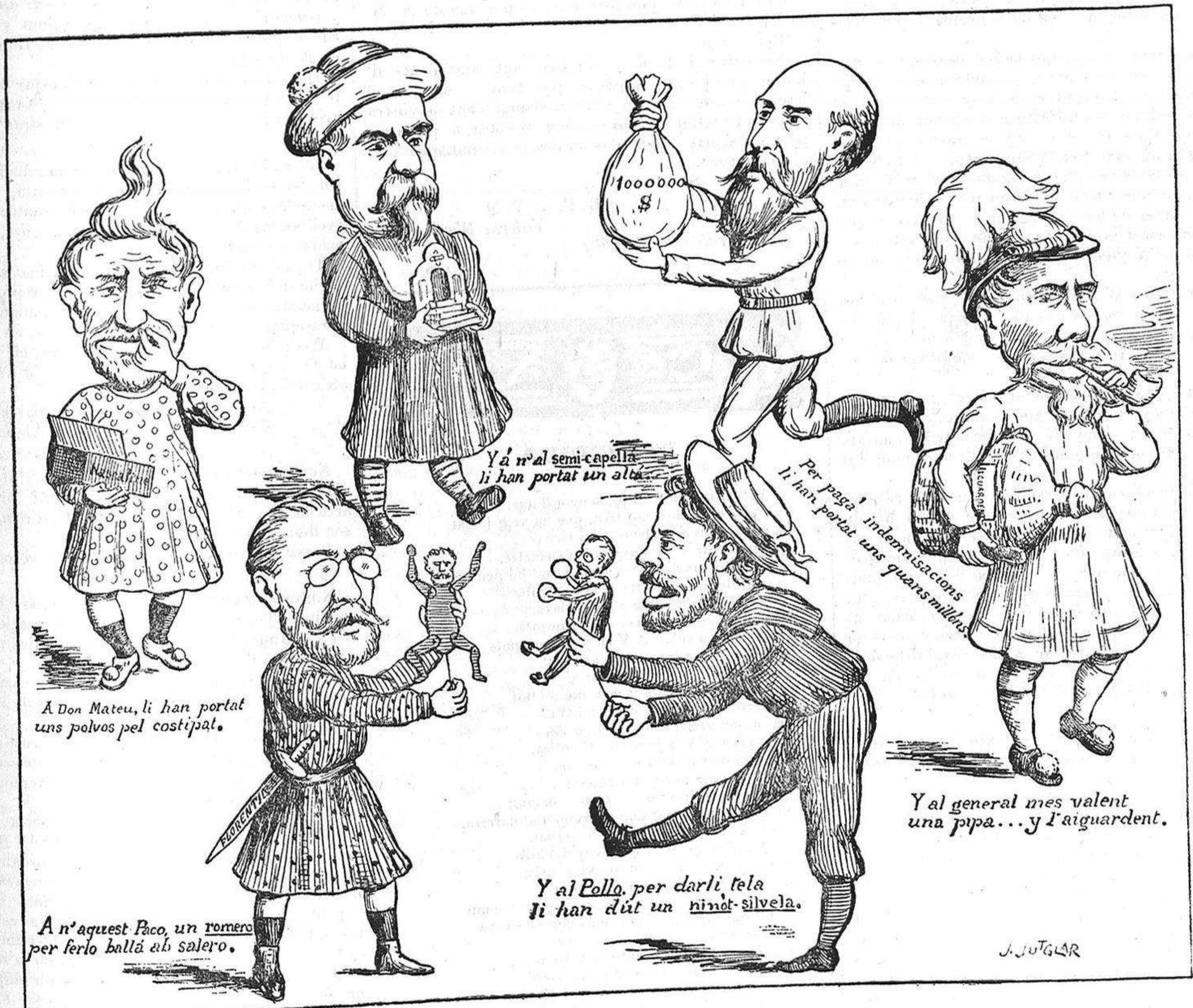
En Barcelona: semestre, 2 pesetas
» » un any, 3 »

En provincias: semestre, 2'50 pesetas
» » un any, 4'00 »

Extranger: semestre, 3 pesetas

Administració: Fontanella, 5, entressol, 1.ª — La correspondencia al Administrador.

LOS REGALOS DELS REYS

¡Tira que us toch, quitxalla! Ja 's veu que 'ls Reys coneixen vostras taras.
Ojo, que la cosa s' embolica.

veurán nostres estimats lectors, ha sigut aixelat, y 's veurá obligat á no l lensar més sos armoniosos y bells cants.

Fins que las plomas li tornin á creixer.
Que llavors tindrà humor per refilar de nou.

La Junta tradicionalista del districte de Villafranca, ha dirigit una allocució als comarcans del Panadés convocantlos á un meeting que haurá tingut lloch ahir, en La Granada.

En lo pròxim número ens ne ocuparem, com també de la vetllada que s' ha celebrat en lo Círcol Carlista de Vilanova.

Hem rebut la visita de la revista mensual *Lo Jovent Catalá* que 's publica en aquesta ciutat. Li desitjém molts prosperitats.

Lo nou govern de Cuba ha quedat constituït de la següent manera:

President, Gálvez; ministre de Gracia y Justicia y Gobernació, Govín; ministre d' Hisenda, Montoro; Instrucció pública, Zayas; Industria y Comers, Rodríguez; Obras públicas, Dolz.
¡Ja estém ben apanyats!

Ara surt l' Aguinaldo, ab lo ciri trencat de que la guerra de Filipinas no tenia altre causa que la animositat dels frares contra 'ls indígenas.

¡Valent embustero 'ns ha surtit l' Aguinaldo!

Per més que, jo crech, que ho diu per salvar lo ridícol dels crits de viva donya Cristina que van l lensar los gefes insurrectes.

Farsa més burda é indigna no pot donarse.

Y Espanya 's veu obligada á mantenir en Hong-Kong, com uns prínceps, á n' aquesta colla de grunjas.

¡Sembla mentida!

MORETADA

Vina aquí, insigne pastera, vina, grandíssim.... Moret ¿que pot ser, per fastidiarnos proposas fernos l' arquet? Gran advocat.... dels mambissos y de tot lo vergonyant y principal responsable de lo que 'ns está passant, vina, acostat, criatura, y digam per caritat: Lo ser així, tan fatxenda, ¿quí dímoni t' ho ha ensenyat? ¿Per qué tens tantas agallas y gastas tans fums? ¿Per qué? ¿A qué aquesta alteneria que ab tothom gastas? ¿A qué? Tothom diria, al sentirte qu' ets algun Napoleón, y lo qu' ets tú es.... un calsassas ¡ja ho sabem, ja, Sagimon! ¡Rifarte així de nosaltres y enjegarnos á nan-ná! ¿que no ho sabs que té molt génit l' honrat poble catalá? ¡Ojo, Moret! que si un día et fas per aquí present.... t' oferirant un banquet els noys guapos del Foment.

ABEL.

DE RE INSTRUCTIVA

¡Pobre Espanyal! ¿Qui 't salvará....?

O dissapte passat ferem algunas consideracions respecte la deplorable situació en que 's troba la nació espanyola y avuy al recordarho, del fons del cor ens brota un sos-

pir de vera tristesa y ab accent de profunda angunia ne surten dels nostres llabis las paraulas que serveixen d' encabessament á aqueixas ratllas. Qui 't salvará, ¡oh patria mia, retornante las glorias de altres jorns! Qui 't salvará ¡aymada Espanya, y reposante en ton ligitim sital farà que tornis á ésser aquella Espanya de tans héroes, que ab sos fets extraordinaris li proporcionaren tantas jornadas de esplendent goig y sens igual ventura!

Es duptosa la contesta, vritat, mes perdrá aqueix carácter incert si 'ns ficsem en los partits que existeixen en aqueixa nació desventurada, y ab alguna

detenció estudiém los principis que 'ls mateixos proclamem, perque allavores vindrém en coneixement de que l' únich á qui pertany la gloriosa missió de tornar á Espanya sos perduts esplendor y grandesa, es al partit Tradicionalista, ja que ell proposa en son programa los mateixos medis de que 's serviren los passats per fer sa obra, medis que encar que vells, son los que, regenerant á la patria, poden tornarli la magestat que tenia temps enrera.

Perque, fixemnos en los demés partits, ja 's diguin monárquichs, ja republicans. Mirém si en cap d'ells s' hi pot trovar tan sols rastre de aquestos medis; en tots ells los veurém substituïts per altres, que, naxent de la més negra mentida, s' amamentaren de l' error més despreciable. Y si no, contemplém los fruits que á nostra benvolguda terra han dut los principis lliberals que de un quant temps ensá venen regint los destins de la mateixa; y 'ns veurém precisats á apartar los ulls ab asco, puig sabrém que gracias á ells s' ha envilit y denigrat al nom d' Espanya., y aixís com los principis antichs y vells lo posaren al devant dels de las demés nacions de Europa, aquests han fet que 's trobi avuy baix los peus de la més indigne de figurar en lo mapa de l'univers; aixó es, de la nació del tocino.

¿Cóm poden, donchs, ser aquests los principis salvadors d' Espanya? ¡Ah! y encare hi ha homes que 'ls defensen y treballan per la seva conservació. Debém convenir en que aquestos secuaces del lliberalisme están possehits de cert entussiasme que los hi proporciona la savia despresa del turro nacional. Malehit siga aquest entussiasme ja que no més dona per resultat l' empobriment de nostre poble, y la pèrdua de l' honor que sempre havia sigut son patrimoni.

Si 'ns ficsem en las teorías dels que s' anomenan republicans, ¿cóm podrém afirmar que son ellas las predestinadas á la salvació d' Espanya, si al escudrinjarlas no hi trobarem, prescindint de cosas més secundarias, lo puntal més forsut y esplendent de l' antigua grandesa espanyola?

¿Qué es, lo que féu que 'ls pochs espanyols escapats de la destrossa que del exércit de don Rodrigo feren los Arbs en las marges del Guadalete, s' enardissen de coratje y oblidant la passada derrota 's decidissen á oposar sas pocas propotentas forsas, á las hosts extrangeras que en son impetuós avans per lo país d' Espanya, los anava á treurer del recó que 'ls era pobre vivenda y al mateix temps preciós refugi?

¿Qué féu que per l' espay de set sigles s' oissen de totas parts d' Espanya clamors de guerras sangrentas, que en lo més fort de las batallas l lensavan los valerosos fills de la noble Iberia? No ho feu mes que las creencias católicas que molt arraigadas portavan al cor tots los espanyols y mercés á las quines alcançavan la major part de las vegadas las més gloriosas victorias. En aquell temps tothom inspirava 'ls seus actes en sas creencias y degut á n' aqueixa bona práctica los veyeu casi be sempre coronats per lo mellor éxit. Poch á poch y á influencia de las pestilentas doctrinas que vingueren de pobles extrangers s' anaren amenguant aqueixas creencias tan preciosas, y del cor dels homes se 'n apoderá un aterrador excepticismo, que 'ls ha conduit á la desgraciada situació en que avuy se troben.

Pot ser aixís, donchs, lo partit republicá qui deu salvar á Espanya, si en son programa no hi figura aqueix esplendorós astre de engrandexement que 's nomena Catolicisme, y per virtut de qui ne fou potentia un día Espanya. Jamay; ab sos principis perturbadors, portaria, més mals que plorar y novas penas y aixó seria molt diferent de la salvació de Espanya, que com ja hem dit, esperém tant solsament de la gran Comunió Católica-Monárquica, ó sia del partit que 's coneix generalment ab lo nom de partit Carlista. Aquest sí que per sos veritables principis y perque conté en son programa los medis aquells de que avants parlavam, pot y deu ésser lo qui salví á Espanya del fracás á que la portan á passos de gegant los homes que la gobernan. En lo programa que sosté lo partit carlista á mes de altres cosas que deixém en sessions sucesivas, s' hi descobreix aquest entussiasme que surt del fons del cor y que es mogut per las més puras creencias religiosas, quals son las que ensenyá lo diví Fill de l'Etern Pare, quan sa vinguda á la terra, creencias que com ja hem manifestat y ho cantan les páginas de l' Historia son las que un jorn feren la ventura del territori espanyol; y las que avuy, en la época actual, están predestinadas á tornarli sa pau perduda y fer que el nom d' Espanya sia altra volta l' més respectat per los poders tots de la terra. Y per fi, com que l' únich partit polítich que defensa aqueixas creencias es lo nostre, aixó es, lo Tradicionalista,

d' aquí 's dedueix que es lo qui salvará á l' Espanya dels pròxims y funestíssims perills que per tots costats l' amenassan.

Barcelona, 23 desembre 1897.

JON MOQUIR FAT-GAFAS.

LO CRIT DELS MONTANYESOS

Desde las mes altas serras n' ovirém á baixas terras per las boyras amagadas, tremolosas y acostadas llumanetas d' estrany brill que, á fe de Xicu Curdill, atravessan la boyrada y enlluhernan la mirada de la nostra brava gent, que somía 'l campament; y ab fé empunya l' arma ferra l lensant lo brau crit de ¡Guerra! Desde aquets turons tan alts, veyém corre 'ls lliberals y sentim lo gran remor que 'ls fa fer la seva por y 'l soroll dels grossos trons (l lensats entre 'ls pantalons). Y las sevas amenassas diuhen clar que aquestas massas están mol acobardidas; y ab cridorias y mentidas volen vence al Desterrat que 'l día menos pensat ens guiará á la victoria quan arrivi 'l jorn de gloria que no está pas gayre lluny, ¡Apa krachs! La fals al puny que acaba de graná 'l mill, ¡Viva 'l nostra august Capdill! No feu cas de las bravatas de aquets trossos de sabatas que arrossegan pel ronsal la somera lliberal. Empunyém ab fe sincera lo garrot y la bandera; y amparats de Santa Lley feu un crit de ¡Viva 'l Rey! sens mirar si hi ha perill com ho fa en

XICU-CURDILL.

ALS MEUS DEIXEBLES (I)

A ho veyeu, estimats deixebles, any nou vida nova. Volen que reposi y per donarme descans m' han encarregat aquesta secció espiritual é histórica, pera que tots los dissaptes us pugui donar una miqueta d' explicació de las meditacions de la senmana.

Jo mes que descans penso que no haigi sigut un cástich; el per qué no ho sé, pero suposo que com un es vell, devegadas repapiejem una miqueta ja que 'm devian escapar alguns conceptes que devian fer por al MESTRE TITAS, no per falta zel, sino perque no tingués may lo disgust de veurem de regillas á dintre.

Jo ja us perdono á tots, estimats deixebles, dels disbarats que en las mevas conferencias haguen dit, y pregaré á Nostre Senyor perque á tots vos dongui en l' any que comensém tota classe de bens espirituals y temporals, mes de passada us prego que tinguem present en vostres pregarias á LO MESTRE TITAS y á tot lo personal que en la seva escola intervé, perque tinguin forsas per aixamplar las aulas á fi de que en ellas s' hi pugui ensenyar á mes dels que no sabem.

Apart de las pregarias, podeu fer molt á lo aludit objecte fent propaganda y buscant nous socis suscriptors, que per serho ja estarán convertits en protectors.

Vos dona gracias anticipadas lo de mes anys de la casa y servidor vostre

LO MESTRE VELL.

Recordansas

En lo día 1.º de janer de 1847 nasqué en Parma la primpessa donya Margarida de Borbón, que mes tart contragué matrimoni ab lo príncep d' Espanya Don Carlos, representant de la ligitimitat y el dret, primogénit de la única monarquia insubornable y odiada

(I) Aquest article, per haverse traspaperat, no 's pogué publicar en la passada senmana.—N. de la R.

DE DON CARLOS DE BORBÓN

3⁵⁰ pessetas

Pe 'ls de fora, més 0⁵⁰ pta. per certificat y franquex.

